

Çanakkale Geçilmez

— Orhan Tamtürk · 29 Ekim 2011

Yıl bin dokuz yüz on dört ,
Aylardan eylül
Tekti on binlerce yürek .
Bir şafak vakti
Toplanmışlar cepheye ,
Yedikleri ise ;
İlk ve son yemek .

Kılmak için
Sabah namazı ,
Saf tutmuştu Mehmed'im .
Ağlıyordu sanki
Yer ve gök .
İnmişlerdi yeryüzüne ,
Aralarındaydı ,
Varsa ;
Ne kadar melek .

Yüreklerde umut vardı
Kalplerde ise iman .
Gidecek ve
Dönmeyeceklerdi .
Anlaşılıyordu
Gözlerdeki bakışlardan .
Göremeyeceklerdi ,
Belki bir daha
Bıraktıklarını arkada .
Kimi
Yavuklusunu bıraktı ,
Kimi ise
Ana , bacı , hala .

İnandılar top yekun
Çünkü ; bir ülkenin
Ellerindeydi kaderi .

Ayaklarda arık postal ,
Sırtlarında ise yırtık elbise
Yine de dur dedi düşmana .
Geçilmez dedi , Çanakkale !

Yahya Çavuşlar , Seyit Onbaşlar ,
Hasan Hüseyinler ...
Selam olsun sizlere selam
Yiğit Aliler , Mehmetler ...
Selam olsun !
Bu vatan toprağı için
Gözünü kırpmadan ,
Seve , seve
Can veren
Aziz şehitler ...

Kiminin oğlu ,
Kiminin eriydiniz .
Kiminin babası ,
Kiminin gardaşı .
Bu öyle bir savaştı ki
Yürekte hala
Hiç dinmedi sancısı .

Helal ediniz hakkınız
Şehitlerim bizlere .
Kalbimizde yeriniz
Destanınız dillerde .
Şüphe yok akıllarda
Yüreğinizde ki imandan .
Geçilmez dediniz , Çanakkale !
Okudunuz dünyaya meydan .

Ey Türk oğlu Türk !
Bizi biz yapan ,
Damarlarımızdaki asil kandır.
Ödenecek bir bedel varsa ;
Vatan için ,
Bayrak için ,

Vereceđimiz
Sadece candır .

----- (2011)